

Werk

Titel: Ad Emin. et Rev. principem Carolvm S. R. E. Card. Rossettv[m] Episcopvm faventinu

Jahr: 1646

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN367611805

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611805>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611805>

LOG Id: LOG_0108

LOG Titel: De Falcone Cyanopode. Cap. XIII.

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN367611716

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611716>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611716>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

Alter, quem marem esse credimus, & secundo loco dedimus, tertia, ut diximus, prope parti exilior est, colorum varietate cum priori ferè eadem, & in eisdem partibus, nisi quòd, ut ante quoque innuimus, color rubeus in hoc saturatior est, & euidètius, eadem, quæ in priore, membra tingès. Eæ quoque partes, quas in priore color cinereus subfuscus imbuir, in hoc, nigro profus vestitur colore, quales sunt alæ supernæ, caput, dorsum, cauda. Quasdam tamen advertere licet notas huic peculiares, quibus ab altero discrepat. Rostrum enim huic totum cæruleum exigua membranula, quæ nares integit, lutea excepta, oris inæqualibus veluti ferratis. Mentum, seu gulæ initium huic dilutiùs paulò rubet, colore ad cinereum nonnihil vergente, sed nulla macula, ut in priore insignitū est. Pennæ remiges interiores albescent, notis fuscis transversim frequētibus, statoque intervallo distinctæ; reliquæ, nempe superna alarum pars, seu axillæ saturatissimo fulvo, seu rubricæ rubet. Cauda quoque prona duplici macularum transversarum varietate, nempe albarum, & cinerearum, quæ ad cæruleum inclinant, alternatim ornata conspicitur. Pedes cruraque dilutiori luteo, ceterouè colore sunt.

Falconis rubri alterius descriptio.
Color.
Diffinitio.
Rostrum.
Mentum.
Cauda.
Pennis.
Cyrus.

L O C V S.

V Trunque India Orientalis dedit, unde sub nomine Falconum Indicorum à Serenissimo Magno Hetruriæ Duce Ferdinando ad vivum expressus, quæ est insignis eius, ac tanto Principe digna liberalitas, dono missos accepi.

DE FALCONE CYANOPODE.

Cap. XIII.

Vatour equidem Falconum genera pedibus cæruleis instructa invenio. Nam & peregrini nonnulli. Hierosolici, Sacri, necnon Lanarij Gallorum, & Carcani pedes omnes habent cyaneos. Vni tamen soli peculiariter authorum, & accipitrariorum consensus à pedum cæruleo colore nomen Cyanopodi indidit. Itaque non lui ego quoque eius tractationem omittere, etsi quisnam hic Falco sit, & ad quod genus referendus mihi non admodum constet. Solus Albertus, & qui tem verbis admodum parvis eum describit. Quantum verò ex his ipsis, præsertim quæ de natura, ac moribus eius adfert, colligere est, ad Lanatium potius, quam ad aliam ullam Falconum familiam pertinere videtur. Degeneris enim & à Falconum indole nonnihil deficiente nature, meticulosus, & alis in æthere supra prædā instar Lanarij sese librans, eodem describitur. Quare an Lanarij quæpiam sit species curiosus disquirèdum relinquo. Nobis hic, ut & alibi nonnūquam nodum indicasse sufficiat quòd solertibus ingenij rerū nature studiosorum animum præbeamus, ut exactius obscuriora istæc, in quibus iudiciū anceps est, inuestigent. Vix præstet, quicunque fuerit Falconibus apponi meretur.

Cæruleis pedibus Falcones quot

Cyanopos ad quos genus Falconum reducendus.

N O M E N C L A T V R A.

Hæbraicam vocem Peres, sunt qui in a Leuitico, & in b Deuteronomio Accipitrem interpretantur, alij Halærum, iudej vulgò, Blacuos, id est, Falconem pedis cærulei, ut Germani appellant. Illirij hunc Falconem nominant Roroh. Itali Zafiro (à sapientia colore pedum, ut Albertus vocat) quem magnum, & paruum faciunt, nimirum pro sexus discrimine Albertus Falconem, qui vulgò pes blavus (ita Germani cyanum vocant) vel hyacinthinus dicatur, Circum Aristotelis facit, de quo inter Accipitres a nobis tractatum est.

Peres. Blacuos. Roroh. Zafiro. Pes blavus.

D E S C R I P T I O.

Falconum genus hoc cæruleo pede (inquit Albertus) Falconi peregrino magnitudine æquale, & figura simile est; sed in hoc differt, quod dorsum eius, & exterior alarū pars minus nigredinis, & pectus plus albedinis habet, & alæ breviores sunt, cauda verò longior aliquantum. Pedes eius hyacinthini, seu azurini sunt.

Quo à Peregrino differat.

V O X.

VOX ei acutior, quàm peregrino. Est enim humidior, & pituitosior, vt ait Albertus. Vnde cū frigidior temperamento sit, vocis instrumenta etiam angustiora esse contingit, quæ largior calor dilatare solet, grauioremque vocem edere.

V E N A T V S. M O R E S.

INauibus inuadendis, ait Albertus, minus audax ob humidum nimirum, & pituitosum temperamentum. Rarò enim inuadit aues Pica, vel Cornice maiores, cū peregrini, alijque Falcones maiores quasuis aues aggrediantur. Hinc fit, vt Falco pedis cærulei, cū è sublimi deorsum se præcipitare, & in prædam impetu ferri debet, propter merum loco maneat, & alis suspendatur. Disciplina tamen, & industria hominis eum iuuantis audacior fit: verum non ita vt nobiles Falcones, à quorum excellentia multum declinat. Nam vt milites quandoque etsi parum robusti, scientia tamen & vsu militandi, configendiq; instructi, & faciorum fiducia animati, sepe claras victorias referunt. Sic Falco Cyanopus vsu deiciendi, tenendiq; aues, & Falconarij sibi propinqui fiducia melius, & audacius ferit, quàm per naturam faceret, vt Nisus quoq; seu Sparuerius. Itaq; etiam fortiores se inuadit, & maiores aues. Nec mirum, cū etiam Lanarij (qui natura adeò timidi, tardiq; sunt, vt nō nisi mures, aut aues volandi adhuc impotes, vel quæ fortè humi currunt, vel in nido iacent, capient eodem modo ad audaciā erudiantur. Quæ verò ratione audacia in Accipitribus excitetur, explicatum est suo loco.

Quas aues capias
Cyanopus

DE FALCONE CYANOPODE ALIO.

Cap. XV.

Quas aues capias

LONGE verò aliud, ac diuersissimum ab eo, quem iam ex Alberto dedimus, Cyanopodis genus illud est, cū in Heluetiæ multis locis reperiri tradit Stumpfius. Ab huc enim etiam Ornithologo Helueto teste, aiunt capi, nō solum Perdices, Columbas, Cornices, Arcuatas, Anates, sed etiā Phasianos, & Tetraones. Vnde generosior aliqua prosapia ortum esse facile liquet. Nidificat, vt ait Stumpfius, in excelsis quibusdam petris, iuxta aquas, aut valles profundas, cū alibi, tū præcipue circa oppidum, quod tribunal Cæsaris vocant. Nidis exemptus mansuefit, Bimus aucupia auctior est. De hoc exstat apud Germanos prouerbiū huiusmodi, Ein eule hecket kein blaßfuos, hoc est. Vtula non generat Cyanopodem Falconem, Eundem habet sensum, quem illud: E Squilla rosa non nascitur.

Proverbia

DE FALCONIBVS PROMISCOVO

coitu genitis. Cap. XVI.

O R D O. S Y N O N I M A.

Falcones mixti.
Hybrida Falcones trauersi.

ADVLTERRINI quodammodo, & non vnius generis parentibus orti Falcones vt timo loco recensendi veniunt, quos mixtos alij vocant: Latine Hybridas dixeris. Itali, vt Carcanus, ex altero parente Peregrino, altero Mótano procreatos peculiatiter, Falcones trauersos vocant.

G E N E R A. D I F F E R E N T I Æ.

Peregrino cum quo Falcone miscetur

PRæter modò dictū Italoꝝ trauerforum Falconum genus, alia ab Alberto quaterna his enumeratur verbis. Quū quodlibet ex prædictis generibus cuilibet permisceatur, multa sunt Falconū genera, ex quibus ad nos perueniant quatuor Falco. n. peregrinus hecquēter miscetur cū illo, cui pedes cærulei Qd si Falco nascatur ex peregrino patre, & matre pedū cæruleoꝝ, patris sit plerumq; parū declinat a nobilitate, licet parum coloris cærulei in pedibus